

Pompeu Pascual i Busquets (1930-2021)

Pompeu Pascual i Busquets va morir a Girona, el passat 27 d'octubre de 2021, als 91 anys. Conegut pediatre, va tenir una llarga trajectòria, tant en l'àmbit públic, on va detenir diversos càrrecs, com en el privat.

De tradició familiar, el seu pare, el també pediatre Pompeo Pascual i Carbó, va ser director de l'Hospital

de les Comarques gironines durant la República i regidor d'ERC.

El 1939, tota la família va marxar a l'exili, a Xile, on Pompeu va viure part de la infància i l'adolescència i d'on va tornar el 1948 per iniciar els estudis universitaris.

El 1953 es va llicenciar en Medicina a Barcelona i es va especialitzar en pediatria. Va obtenir per oposició el prestigiós títol de Puericultor de l'Estat (1955), i el 1957 va ser nomenat cap del Servei de Puericultura de la Prefectura Provincial de Sanitat de Girona, càrrec que va compaginar amb la pràctica privada.

Va elaborar i promoure el llibre *Consells de puericultura*, que durant molts anys s'ha fet arribar a les mares catalanes després del part.

A més de la pediatria, també es va encarregar de la gestió. Així, va ser delegat territorial del Departament de Sanitat i Seguretat Social a Girona (1985-1996), i posteriorment va ocupar el càrrec de president del Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya (SEM) (1997-2001).

L'aportació que va fer a la Societat Catalana de Pediatria va ser notable: vocal forà (1959-1961), vocal de la vegueria Girona-Vic (1978-1979), vocal de la vegueria Girona (1979-1980) i, finalment, vicepresident primer de la SCP (1980-1984), sota la presidència d'Isidre Claret.

Va ocupar el càrrec de vocal de Pediatria de la Junta de l'Agrupació de Ciències Mèdiques de Girona (2002-

2005) i va ser president del comitè organitzador de la 1a Reunió Anual de la Societat Catalana de Pediatria a Lloret de Mar (maig 1992). També va ser organitzador del III Congrés de Pediatres de Llengua Catalana (1984), del qual tinc un record molt especial, ja que el vam organitzar tres gironins i a Andorra: Peio Pascual com a president, Josep Cornellà (†) com a secretari, i qui escriu aquestes línies com a tresorer. L'assistència de congressistes va ser molt nombrosa, amb un notable èxit científic i de relacions humanes dels que hi van assistir. Els records que tenim de l'organització de l'esdeveniment, en un període una mica complicat i sota la sàvia direcció de Peio Pascual, són excel·lents. Cada cop que ens trobàvem *a posteriori* recordàvem aquells difícils i a la vegada agradables moments.

En l'àmbit polític, va ser diputat per Convergència a les eleccions al Parlament de Catalunya (1984-1988) i regidor de l'Ajuntament de Girona (1987-1989).

Va rebre la Medalla al Treball President Macià (1998).

Pel que fa a la vessant humana, era una persona excel·lent, de bon caràcter, amable i sempre disposat a col·laborar. Assistia puntualment a les sessions científiques de la SCP a Girona i a moltes de Barcelona. Participava molt sovint en congressos de pediatria locals i internacionals, amb el meu pare (†), i junts organitzaven sempre alguna extensió del congrés per compartir amistat, aprofitar per fer turisme i conèixer la riquesa històrica dels llocs.

Estimava la seva professió i molt especialment la seva família i fills, en Peio i l'Emma. En Peio Pascual Sala segueix la tradició familiar com a pediatre a Girona.

Li agradava molt l'esport, especialment el muntanyisme i el tennis, i li encantava disposar de temps per estar amb la família, la seva dona Anna Maria, els fills i els néts.

Descansa en pau, amic Peio, i gràcies per tot.

Jaume Campistol

*Neuropediatre
Catedràtic de Pediatria, Universitat de Barcelona*